Написав Катя Чабан
П'ятниця, 26 листопада 2010, 13:39

Немає слів, щоб описать любов Христа,
Яку Він Сам дарує Своїм дітям.
Його любов - життя всього мета,
Вона нам шлях у майбуття освітить.
Його любов - розп'ята на хресті,
За нас страждала у нелюдських муках,
Вела до щастя в вічності, в житті,
Лилась як кров через розп'яті руки.
Текла з чола струмками доброти,
Летіла з уст словами всепрощення.
Його на хрест піднесли з висоти,
А Він дарує в світ благословення.
"Прости їм, Отче," - молиться Ісус,
О, так, прости, бо ми безмежно грішні.
Зніми із нас цей грішний тяжкий груз,
Щоб мати легкість піднестись у вічність.
Господь прощає нас безмежно раз,
щоразу, як ми, грішні, знемагаєм,
І падаємо в світ у грішний час,
А скільки ж раз ми іншим це прощаєм?...